

31968R1017

23.7.1968

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 175/1

**REGULAMENTUL (CEE) NR. 1017/68 AL CONSILIULUI
din 19 iulie 1968
privind aplicarea regulilor de concurență transporturilor feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 75 și 87,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

întrucât Regulamentul Consiliului nr. 141 ⁽³⁾ privind exceptarea transporturilor de la aplicarea Regulamentului nr. 17 prevede că respectivul Regulament nr. 17 ⁽⁴⁾ nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate din domeniul transporturilor care au ca efect să fixeze tarife și condiții de transport, să limiteze și controleze prestarea de activități de transport sau să împartă piețele transporturilor, precum nici pozițiilor dominante, în sensul articolului 86 din tratat, privind piețele transporturilor;

întrucât, pentru transporturile feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare, Regulamentul nr. 1002/CEE ⁽⁵⁾ prevede că excepția nu se aplică după data de 30 iunie 1968;

întrucât stabilirea regulilor de concurență pentru transporturile feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare face parte din politica comună de transport și din politica economică generală;

întrucât, atunci când se stabilesc regulile de concurență pentru aceste domenii, trebuie să se țină seama de caracteristicile distinctive ale transporturilor;

întrucât, deoarece regulile de concurență pentru transporturi fac derogare de la regulile generale de concurență, trebuie să li se asigure întreprinderilor posibilitatea de a cunoaște regulile care se aplică fiecărui caz în parte;

întrucât, odată cu introducerea unui sistem de reguli de concurență în sectorul transporturilor, se dorește ca aceste reguli să se aplice în mod egal finanțărilor comune sau achizițiilor comune de echipamente pentru transporturi, pentru exploatarea în comun a serviciilor de către anumite grupuri de întreprinderi și, de asemenea, anumitor operațiuni legate de transporturile feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare ale furnizorilor de servicii auxiliare transporturilor;

întrucât, pentru ca între statele membre comerțul să nu fie afectat sau concurența din cadrul pieței comune să nu fie denaturată, trebuie interzise, în principiu, pentru cele trei moduri de transport specificate mai sus, toate acordurile între întreprinderi, deciziile de asociere între întreprinderi și practicile concertate între întreprinderi, precum și toate cazurile de abuz de poziție dominantă în cadrul pieței comune ce ar putea avea astfel de efecte;

întrucât unele tipuri de acorduri, decizii și practici concertate în domeniul transporturilor al căror obiect și efect este doar aplicarea îmbunătățirilor tehnice sau realizarea cooperării tehnice pot fi exceptate de la această interdicție care privește acordurile restrictive, întrucât contribuie la îmbunătățirea productivității; întrucât, în lumina experienței care rezultă din aplicarea prezentului regulament, în baza unei propuneri a Comisiei, Consiliul poate modifica lista acestor tipuri de acorduri;

întrucât, pentru a stimula îmbunătățirea structurii, uneori prea dispersate, a industriei în domeniul transporturilor rutiere și pe căile navigabile interioare, trebuie exceptate de la interdicția care privește acordurile restrictive și acele acorduri, decizii și practici concertate care prevăd crearea și funcționarea unor grupuri de întreprinderi din aceste două sectoare ale transporturilor al căror obiectiv este efectuarea de activități de transport, inclusiv finanțarea comună sau achiziționarea comună de echipamente de transport pentru prestarea de servicii în comun; întrucât o astfel de exceptare generală poate fi acordată numai cu condiția ca în total capacitatea de transport a unui grup să nu depășească nivelul maxim fixat, iar capacitatea individuală a întreprinderilor aparținând grupului să nu depășească anumite limite stabilite pentru ca

⁽¹⁾ JO 205, 11.12.1964, p. 3505/64.

⁽²⁾ JO 103, 12.6.1965, p. 1792/65.

⁽³⁾ JO 124, 28.11.1962, p. 2751/62.

⁽⁴⁾ JO 13, 21.2.1962, p. 204/62.

⁽⁵⁾ JO 306, 16.12.1967, p. 1.

nici una dintre întreprinderi să nu poată deține o poziție dominantă în cadrul grupului; întrucât Comisia trebuie să aibă totuși puterea de a interveni dacă în anumite cazuri aceste acorduri pot avea efecte incompatibile cu condițiile în care un acord restrictiv poate fi recunoscut drept legal și pot constitui un abuz în ceea ce privește exceptarea; întrucât, cu toate acestea, faptul că un grup are o capacitate totală de transport mai mare decât nivelul maxim fixat sau nu poate solicita exceptarea generală din cauza capacității individuale a întreprinderilor aparținând grupului nu împiedică prin el însuși un grup să realizeze un acord, o decizie sau o practică concertată legale dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute în acest sens de prezentul regulament;

întrucât, atunci când un acord, o decizie sau o practică concertată contribuie la îmbunătățirea calității serviciilor de transport sau la promovarea unei mai mari continuități și stabilități în satisfacerea necesităților de transport pe piețele unde cererea și oferta sunt supuse fluctuațiilor temporar, ori la creșterea productivității întreprinderilor sau la încurajarea progresului tehnic sau economic, trebuie să fie posibilă neaplicarea interdicției cu condiția ca, totuși, întotdeauna acordul, decizia sau practica concertată să țină seama în mod corect de interesele utilizatorilor transporturilor și să nu impună întreprinderilor implicate nici o restricție care nu este indispensabilă pentru atingerea obiectivelor de mai sus și nici să nu fie posibil ca aceste întreprinderi să elimine concurența de pe un segment substanțial al pieței respective a transporturilor, având în vedere concurența modurilor alternative de transport;

întrucât este de dorit ca, până în momentul când Consiliul, acționând pentru promovarea politicii comune de transport, introduce măsurile corespunzătoare pentru a asigura o piață stabilă a transporturilor și cu condiția ca acesta să fi constat că există o situație de criză, să autorizeze, pentru piața respectivă, astfel de acorduri, atunci când este nevoie de ele, pentru a reduce perturbările rezultate din structura pieței transporturilor;

întrucât, cu privire la transporturile feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare, este de dorit ca statele membre să nu adopte și să nu mențină în vigoare măsuri contrare prezentului regulament referitoare la întreprinderile de drept public sau la întreprinderile cărora le acordă drepturi speciale sau exclusive; întrucât se dorește, de asemenea, ca întreprinderile cărora li se încredințează exploatarea de servicii de importanță economică generală să facă obiectul dispozițiilor prezentului regulament în măsura în care aplicarea acestora nu obstrucționează, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor specifice atribuite acestora, sub permanența rezervă ca dezvoltarea comerțului să nu fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Comunității; întrucât

Comisia trebuie să aibă puterea de a verifica aplicarea acestor principii și de a adresa statelor membre directivele sau deciziile corespunzătoare în acest sens;

întrucât regulile detaliate de aplicare a principiilor de bază ale prezentului regulament trebuie să fie întocmite astfel încât acestea să asigure nu numai supravegherea eficientă prin simplificarea administrării într-o cât mai mare măsură, ci și să răspundă nevoii întreprinderilor de siguranță juridică;

întrucât întreprinderile sunt în primul rând cele care trebuie să stabilească dacă efectele predominante ale acordurilor, deciziilor sau practicilor concertate între ele reprezintă o restricționare a concurenței sau avantaje economice acceptabile ca justificare pentru o astfel de restricționare și să decidă în consecință, pe propria răspundere, în ceea ce privește ilegalitatea sau legalitatea acestor acorduri, decizii sau practici concertate;

întrucât întreprinderilor trebuie să li se permită să încheie sau să aplice acorduri fără a le declara; întrucât acest lucru expune respectivele acorduri la riscul de a fi declarate nule cu efect retroactiv în cazul în care sunt examinate, ca urmare a unei plângeri sau la inițiativa Comisiei, dar nu împiedică declararea acestora în mod retroactiv ca fiind legale în cazul unei astfel de examinări ulterioare;

întrucât întreprinderile pot, totuși, în anumite cazuri, să dorească asistența autorităților competente pentru a se asigura că acordurile, deciziile sau practicile concertate sunt în conformitate cu regulile aplicabile; întrucât în acest sens trebuie să existe la dispoziția întreprinderilor o procedură prin care să poată înainta cererile Comisiei, iar un rezumat al fiecărei cereri de acest gen să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, permițând oricărui terț interesat să înainteze comentarii asupra acordurilor respective; întrucât, în absența vreunei plângeri din partea statelor membre sau a terților interesați și dacă Comisia nu notifică solicitantii în termenul fixat în legătură cu existența unor îndoieli serioase privind legalitatea respectivului acord, acel acord trebuie considerat exceptat de la interdicție pentru perioada de timp deja scursă și pentru o perioadă de încă trei ani;

întrucât, având în vedere caracterul excepțional al acordurilor necesare pentru a reduce perturbările rezultate din structura pieței transporturilor, după ce Consiliul stabilește că există o situație de criză, întreprinderilor care doresc să obțină autorizația pentru un astfel de acord trebuie să li se solicite să notifice acest lucru Comisiei; întrucât autorizarea de către Comisie trebuie să aibă efect numai începând cu data la care s-a decis să fie acordată; întrucât perioada de valabilitate a acestei autorizări nu trebuie să depășească trei ani de la declararea stării de criză de către Consiliu; întrucât reînnoirea deciziei trebuie să depindă de reînnoirea

declarării situației de criză de către Consiliu; întrucât, în orice situație, autorizarea trebuie să-și înceteze valabilitatea la cel mult șase luni de la punerea în aplicare de către Consiliu a măsurilor necesare pentru a asigura stabilitatea pieței transporturilor care face obiectul acordului;

întrucât, pentru a asigura o aplicare uniformă în cadrul pieței comune a regulilor concurenței pentru transporturi, trebuie să se întocmească reguli prin care Comisia, acționând în legătură strânsă și permanentă cu autoritățile competente ale statelor membre, să poată să ia măsurile necesare pentru aplicarea regulilor de concurență;

întrucât în acest scop Comisia trebuie să se bucure de cooperarea autorităților competente ale statelor membre și să fie împuternicită pe întreg teritoriul pieței comune să solicite informațiile și să realizeze investigațiile necesare pentru a aduce la lumină orice acord, decizie sau practică concertată interzisă prin prezentul regulament sau orice abuz de poziție dominantă interzis prin prezentul regulament;

întrucât dacă, la aplicarea regulamentului într-un caz special, un stat membru consideră că este implicată o chestiune de principiu privind politica comună de transport, astfel de chestiuni de principiu trebuie să poată fi examinate de către Consiliu; întrucât orice chestiuni generale referitoare la aplicarea politicii concurenței în domeniul transporturilor trebuie să poată fi adresate Consiliului; întrucât trebuie prevăzută o procedură care să asigure că orice decizie de aplicare a prezentului regulament într-un caz particular va fi luată de către Comisie numai după ce chestiunile de principiu au fost examinate de Consiliu și în lumina orientărilor politicii care rezultă din această examinare;

întrucât, pentru a-și îndeplini obligația de a se asigura că se aplică dispozițiile prezentului regulament, Comisia trebuie să fie împuternicită să adreseze întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi recomandări și decizii în scopul încetării încălcării dispozițiilor prezentului regulament prin care sunt interzise anumite acorduri, decizii sau practici;

întrucât respectarea interdicțiilor prevăzute în prezentul regulament și îndeplinirea obligațiilor impuse întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi prin prezentul regulament trebuie asigurate prin intermediul amenzilor și al daunelor cominatorii;

întrucât întreprinderilor implicate trebuie să li se acorde dreptul de a fi audiate de către Comisie, terților ale căror interese pot fi afectate de o decizie trebuie să li de dea în prealabil posibilitatea de a-și înainta comentariile și trebuie să se asigure o publicitate largă cu privire la deciziile adoptate;

întrucât, în conformitate cu articolul 172, este de dorit să se confere Curții de Justiție competență nelimitată cu privire la deciziile prin care Comisia impune amenzi sau daune cominatorii;

întrucât este indicat să se amâne cu șase luni, în ceea ce privește acordurile, deciziile și practicile concertate existente la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, intrarea în vigoare a interdicției prevăzute de regulament, pentru a înlesni întreprinderilor adaptarea activităților la dispozițiile acestuia;

întrucât, ca urmare a discuțiilor cu țările terțe semnatare ale Convenției revizuite privind navigația pe Rin și într-un termen corespunzător de la încheierea respectivelor discuții, toate dispozițiile prezentului regulament ar trebui modificate în mod corespunzător în lumina obligațiilor care decurg din Convenția revizuită privind navigația pe Rin;

întrucât regulamentul ar trebui modificat, după cum este necesar, prin prisma experienței dobândite într-o perioadă de trei ani; întrucât va fi în special de dorit să se aibă în vedere dacă, în lumina evoluției politicii comune în domeniul transporturilor în decursul acelei perioade, obiectul prezentului regulament trebuie extins la acele acorduri, decizii și practici concertate și cazuri de abuz de poziție dominantă care nu afectează comerțul dintre statele membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Dispoziție de fond

Dispozițiile prezentului regulament în domeniul transporturilor feroviare, rutiere și pe căile navigabile interioare se aplică pe de o parte tuturor acordurilor, deciziilor și practicilor concertate care au ca obiect sau efect să fixeze tarife și condiții de transport, să limiteze sau controleze prestarea serviciilor de transport, să împartă piețele transporturilor, modul de aplicare a îmbunătățirilor tehnice sau cooperării tehnice ori finanțările comune sau achiziționarea în comun de echipamente sau materiale de transport atunci când astfel de activități sunt direct legate de prestarea serviciilor de transport și sunt necesare pentru prestarea în comun a serviciilor de către un grup de întreprinderi de transporturi rutiere și pe căile navigabile interioare, în sensul articolului 4, precum și abuzului de poziție dominantă pe piața transporturilor. Aceste dispoziții se aplică și activității prestatorilor de servicii auxiliare transporturilor care au ca obiect sau efect unul dintre cele enumerate mai sus.

Articolul 2

Interzicerea practicilor restrictive

Sub rezerva dispozițiilor articolelor 3-6, sunt interzise ca fiind incompatibile cu piața comună și fără a fi necesară nici o decizie anterioară în acest sens: toate acordurile între întreprinderi, deciziile asociațiilor de întreprinderi și practicile concertate care pot afecta comerțul dintre statele membre și care au ca obiect sau efect împiedicarea, restricționarea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței comune, și în special acelea care:

- (a) în mod direct sau indirect fixează tarife și condiții fixe de transport sau orice alte condiții comerciale;
- (b) limitează sau controlează prestarea de servicii de transport, piețele, dezvoltarea tehnică sau investițiile;
- (c) împart piețele transporturilor;
- (d) pun în aplicare condiții diferite față de tranzacțiile echivalente cu alți parteneri comerciali, plasându-i astfel pe aceștia într-o poziție concurențială dezavantajoasă;
- (e) încheie contracte pe baza acceptării de către cealaltă parte a unor obligații suplimentare care, prin natura lor sau conform uzanței comerciale, nu au nici o legătură cu prestarea serviciilor de transport.

Articolul 3

Excepția acordurilor tehnice

(1) Interdicția prevăzută la articolul 2 nu se aplică acordurilor, deciziilor sau practicilor concertate al căror obiect și efect este aplicarea de îmbunătățiri tehnice sau realizarea unei cooperări tehnice prin:

- (a) standardizarea echipamentelor, materialelor, vehiculelor sau instalațiilor fixe;
- (b) schimbarea sau folosirea în comun, în scopul efectuării de servicii de transport, a personalului, echipamentelor, vehiculelor sau instalațiilor fixe;
- (c) organizarea și executarea de activități succesive, complementare, de substituție sau combinate, stabilirea și fixarea de tarife și condiții de transport pentru aceste activități, inclusiv tarife competitive speciale;
- (d) utilizarea celor mai logice rute din punct de vedere funcțional pentru rute cu un singur mijloc de transport;
- (e) coordonarea orarelor de transport pentru rutele de legătură;
- (f) gruparea trimerilor izolate;
- (g) stabilirea de reguli uniforme în ceea ce privește structura tarifelor și termenii de aplicare a acestora, cu condiția ca aceste reguli să nu prevadă tarifele și condițiile de transport.

(2) Comisia înaintează propuneri Consiliului, acolo unde este cazul, în vederea extinderii sau reducerii listei de la alineatul (1).

Articolul 4

Excepția grupurilor de întreprinderi mici și mijlocii

(1) Acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la articolul 2 sunt exceptate de la interdicția din articolul respectiv dacă scopul acestora este:

- constituirea și funcționarea grupurilor de întreprinderi de transport rutier sau pe căile navigabile interioare în vederea desfășurării de activități de transport;
- finanțarea în comun sau achiziționarea în comun de echipamente și materiale pentru transporturi, atunci când aceste activități sunt direct legate de prestarea de servicii de transport și sunt necesare pentru activitățile în comun ale grupurilor menționate anterior,

întotdeauna cu condiția ca, în total, capacitatea de transport a oricărui grup să nu depășească:

- 10 000 tone metrice în cazul transporturilor rutiere;
- 500 000 tone metrice în cazul transporturilor pe căile navigabile interioare.

Capacitatea individuală a fiecărei întreprinderi ce aparține unui grup nu trebuie să depășească 1 000 tone metrice în cazul transporturilor rutiere sau 50 000 tone metrice în cazul transporturilor pe căile navigabile interioare.

(2) Dacă aplicarea unui acord, decizii sau practici concertate prevăzute la alineatul (1) are, într-un caz dat, efecte incompatibile cu dispozițiile articolului 5 și care constituie un abuz al exceptării de la dispozițiile articolului 2, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi li se poate solicita să ia măsuri pentru încetarea acestor efecte.

Articolul 5

Neaplicarea interdicției

Interdicția de la articolul 2 poate fi declarată inaplicabilă cu efect retroactiv pentru:

- orice acord sau categorie de acorduri între întreprinderi;
- orice decizie sau categorie de decizii a unei asociații de întreprinderi sau

— orice practică concertată sau categorie de practici concertate care contribuie la:

- îmbunătățirea calității serviciilor de transport sau
- promovarea unei mai mari continuități și stabilități în satisfacerea necesităților a căror cerere și ofertă sunt supuse unei fluctuații temporare considerabile sau
- creșterea productivității întreprinderilor sau
- încurajarea progresului tehnic sau economic

și, în același timp, ține seama în mod corect de interesele utilizatorilor transporturilor și:

- (a) nu impune întreprinderilor de transporturi implicate nici o restricție neesențială în atingerea obiectivelor de mai sus și
- (b) nu dă posibilitatea întreprinderilor de a elimina concurența cu privire la o parte substanțială a respectivei piețe de transport.

Articolul 6

Acorduri menite să reducă perturbările care rezultă din structura pieței transporturilor

(1) Până în momentul în care Consiliul, acționând în conformitate cu politica comună din domeniul transporturilor, introduce măsurile corespunzătoare pentru a asigura o piață stabilă a transporturilor, interdicția prevăzută la articolul 2 poate fi declarată inaplicabilă pentru orice acord, decizie sau practică concertată ce tinde să reducă perturbările de pe piața respectivă.

(2) O decizie de a nu aplica interdicția prevăzută la articolul 2, adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14, nu poate fi luată până când Consiliul, acționând fie cu o majoritate calificată, fie în unanimitate atunci când statele membre consideră că sunt îndeplinite condițiile stabilite în articolul 75 alineatul (3) din tratat, nu declară, pe baza unui raport al Comisiei, că există o situație de criză pe întreaga piață a transporturilor sau pe un segment al acesteia.

(3) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (2), interdicția din articolul 2 poate fi declarată inaplicabilă numai atunci când:

- (a) acordul, decizia sau practica concertată respectivă nu impune întreprinderilor implicate nici o restricție ce nu este indispensabilă pentru reducerea perturbărilor și
- (b) nu dă posibilitatea acestor întreprinderi de a elimina concurența în ceea ce privește un segment substanțial al respectivei piețe a transporturilor.

Articolul 7

Nulitatea acordurilor și deciziilor

Orice acord sau decizie interzise în conformitate cu dispozițiile precedente sunt nule de drept.

Articolul 8

Interzicerea abuzului de poziție dominantă

Este interzis orice abuz de poziție dominantă al uneia sau mai multor întreprinderi în cadrul pieței comune sau pe un segment substanțial al acesteia, ca fiind incompatibil cu piața comună, în măsura în care el poate afecta comerțul dintre statele membre.

Un astfel de abuz constă în special în:

- (a) impunerea în mod direct sau indirect a unor tarife și condiții de transport incorecte;
- (b) limitarea ofertei serviciilor de transport, a piețelor sau a dezvoltării tehnice, în detrimentul consumatorilor;
- (c) aplicarea unor condiții diferite pentru tranzacții echivalente cu alți parteneri comerciali, plasându-i astfel pe aceștia într-o poziție concurențială dezavantajoasă;
- (d) încheierea de contracte cu condiția acceptării de către celelalte părți a unor obligații suplimentare care, prin natura lor sau conform uzanței comerciale, nu au legătură cu efectuarea de servicii de transport.

Articolul 9

Întreprinderi de drept public

(1) În cazul întreprinderilor de drept public și al întreprinderilor cărora statele membre le acordă drepturi speciale sau exclusive, statele membre nu adoptă și nu mențin în vigoare măsuri care contravin dispozițiilor articolelor precedente.

(2) Întreprinderile cărora li se încredințează prestarea de servicii de importanță economică generală fac obiectul dispozițiilor articolelor precedente în măsura în care aplicarea acestora nu obstrucționează, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor specifice atribuite acestora. Dezvoltarea comerțului nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Comunității.

(3) Comisia verifică aplicarea dispozițiilor prezentului articol și, acolo unde este necesar, adresează statelor membre directivele sau deciziile necesare.

Articolul 10

Proceduri privind soluționarea plângerilor sau la inițiativa Comisiei

Aționând la primirea unei plângeri sau din proprie inițiativă, Comisia inițiază procedurile pentru încetarea oricăror încălcări ale dispozițiilor articolului 2 sau ale articolului 8 ori pentru aplicarea articolului 4 alineatul (2).

Pot fi depuse plângeri de către:

- (a) statele membre;
- (b) persoanele fizice sau juridice care invocă un interes legitim.

Articolul 11

Rezultatul procedurilor privind soluționarea plângerilor sau la inițiativa Comisiei

(1) În cazul în care constată că au fost încălcate dispozițiile articolului 2 sau ale articolului 8, Comisia poate solicita, printr-o decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză, să înceteze această încălcare.

Înainte de a lua o decizie în conformitate cu paragraful anterior și fără să aducă atingere celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, Comisia poate adresa întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză recomandări de încetare a încălcării.

(2) Alineatul (1) se aplică și cazurilor care intră sub incidența articolului 4 alineatul (2).

(3) În cazul în care, acționând în urma primirii unei plângeri, Comisia concluzionează pe baza dovezilor pe care le deține că nu există motive de intervenție în conformitate cu dispozițiile articolului 2, ale articolului 4 alineatul (2) sau ale articolului 8 cu privire la un acord, decizie sau practică, acesta emite o decizie prin care respinge plângerea ca nefondată.

(4) În cazul în care, acționând fie în urma primirii unei plângeri, fie din oficiu, Comisia concluzionează că un acord, o decizie sau o practică concertată corespunde atât dispozițiilor articolului 2, cât și ale articolului 5, aceasta emite o decizie de aplicare a dispozițiilor articolului 5. Decizia respectivă indică data de la care produce efecte. Această dată poate fi anterioară datei deciziei.

Articolul 12

Aplicarea articolului 5 – obiecțiuni

(1) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi care solicită aplicarea articolului 5 cu privire la acorduri, decizii și practici

concertate la care acestea sunt parte și care intră sub incidența articolului 2 pot depune cereri către Comisie.

(2) În cazul în care Comisia consideră o cerere admisibilă și se află în posesia tuturor dovezilor disponibile și nu s-a luat nici o măsură în conformitate cu articolul 10 împotriva acordului, deciziei sau practicii concertate respective, publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* cât mai curând posibil un rezumat al cererii și invită toți terții interesați să înainteze comentarii Comisiei în termen de treizeci de zile. Această publicare are în vedere interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri.

(3) În cazul în care Comisia nu notifică petenților, în termen de nouăzeci de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* existența unor îndoieli serioase referitoare la aplicabilitatea articolului 5, acordul, decizia sau practica concertată se consideră exceptată de la interdicție, în măsura în care se conformează cu descrierea dată în cerere, pe perioada de timp scursă deja și pentru o perioadă de maximum trei ani de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

În cazul în care Comisia constată, după expirarea termenului de nouăzeci de zile, dar înainte de expirarea perioadei de trei ani, că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 5, emite o decizie prin care declară că se aplică interdicția de la articolul 2. Această decizie poate fi retroactivă dacă părțile implicate au furnizat informații inexacte sau abuzează de exceptarea de la dispozițiile articolului 2.

(4) Dacă, în termen de nouăzeci de zile, Comisia notifică solicitanților așa cum se prevede în alineatul (3) primul paragraf, se verifică respectarea dispozițiilor articolelor 2 și 5.

Dacă se constată respectarea dispozițiilor articolelor 2 și 5, Comisia emite o decizie în aplicarea articolului 5. Decizia indică data de la care produce efecte. Această dată poate fi anterioară datei cererii.

Articolul 13

Durata de valabilitate și revocarea deciziilor de aplicare a dispozițiilor articolului 5

(1) Orice decizie de aplicare a articolului 5 luată în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (4) sau cu dispozițiile articolului 12 alineatul (4) al doilea paragraf indică durata de valabilitate; în mod normal această durată nu este mai mică de șase ani. Decizia poate fi însoțită de anumite condiții și obligații.

(2) Decizia poate fi reînnoită în cazul în care continuă să fie îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 5.

(3) Comisia poate revoca sau modifica decizia sau poate interzice anumite acțiuni specifice ale părților:

- (a) dacă oricare dintre faptele care au fost esențiale în luarea deciziei a suferit o modificare;
- (b) dacă părțile încalcă oricare dintre obligațiile ce însoțesc decizia;
- (c) dacă decizia se bazează pe informații incorecte sau a fost obținută în mod fraudulos;
- (d) dacă părțile abuzează de exceptarea de la dispozițiile articolului 2 care le-a fost acordată prin decizie.

În cazurile care intră sub incidența literelor (b), (c) sau (d), decizia poate fi revocată cu efect retroactiv.

Articolul 14

Decizii de aplicare a articolului 6

(1) Se notifică la Comisie orice acord, decizie sau practică concertată prevăzută la articolul 2 cu privire la care părțile solicită aplicarea dispozițiilor articolului 6.

(2) Orice decizie a Comisiei de aplicare a dispozițiilor articolului 6 produce efecte numai de la data adoptării ei. Decizia specifică durata de valabilitate. Această durată nu va depăși trei ani de la declararea de către Consiliu a situației de criză prevăzute în articolul 6 alineatul (2).

(3) Decizia respectivă poate fi reînnoită de către Comisie în cazul în care Consiliul constată din nou, acționând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 6 alineatul (2), că există o situație de criză și dacă celelalte condiții prevăzute la articolul 6 continuă să fie îndeplinite.

(4) Decizia poate fi însoțită de anumite condiții și obligații.

(5) Decizia Comisiei încetează să producă efecte în termen de maximum șase luni de la punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

(6) Se aplică dispozițiile articolului 13 alineatul (3).

Articolul 15

Atribuții

Sub rezerva revizuirii deciziei de către Curtea de Justiție, Comisia este singura competentă:

- să impună obligații în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
- să emită decizii în conformitate cu articolele 5 și 6.

Autoritățile statelor membre își rezervă competența de a decide dacă un caz intră sub incidența dispozițiilor articolului 2 sau 8, până în momentul când Comisia inițiază procedura în vederea formulării unei decizii în cazul respectiv sau trimite notificarea prevăzută la articolul 12 alineatul (3) primul paragraf.

Articolul 16

Legătura cu autoritățile statelor membre

(1) Comisia trebuie să îndeplinească procedurile prevăzute în prezentul regulament în legătură strânsă și permanentă cu autoritățile competente ale statelor membre; aceste autorități au dreptul de a-și exprima punctul de vedere asupra acestor proceduri.

(2) Comisia trebuie să transmită imediat autorităților competente ale statelor membre copii ale plângerilor și cererilor, precum și ale celor mai importante documente care îi sunt trimise sau pe care le expediază în decursul acestor proceduri.

(3) Înainte de a se lua orice decizie ca urmare a procedurii prevăzute la articolul 10 sau orice decizie în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) al doilea paragraf sau alineatul (4) al doilea paragraf sau cu articolul 14 alineatul (2) sau alineatul (3), trebuie solicitat avizul unui comitet consultativ privind practicile restrictive și monopolurile din industria transporturilor. Avizul comitetului consultativ este solicitat și înaintea adoptării dispozițiilor de aplicare prevăzute la articolul 29.

(4) Comitetul consultativ este format din reprezentanți competenți în materie de practici restrictive și monopoluri în domeniul transporturilor. Fiecare stat membru numește doi reprezentanți care să-l reprezinte, fiecare dintre aceștia putând fi, în cazul în care nu poate participa, înlocuit de un alt reprezentant.

(5) Consultarea are loc într-o ședință reunită convocată de către Comisie; această ședință are loc la cel puțin paisprezece zile de la expedierea înștiințării despre convocare. Această înștiințare este însoțită, pentru fiecare caz ce va fi studiat, de un rezumat al cazului, împreună cu o indicare a celor mai importante documente și un proiect preliminar de decizie.

(6) Comitetul consultativ poate emite un aviz chiar dacă unui dintre membrii săi sau dintre înlocuitorii acestora nu sunt prezenți. La proiectul de decizie se anexează un raport al rezultatului procedurii consultative. Acest raport nu trebuie făcut public.

*Articolul 17***Analizarea de către Consiliu a chestiunilor de principiu privind politica comună în domeniul transporturilor ridicate în legătură cu anumite cazuri speciale**

(1) Comisia emite o decizie pentru care este obligatorie consultarea prevăzută la articolul 16 numai după expirarea a douăzeci de zile de la data la care Comitetul consultativ a emis avizul.

(2) Înainte de expirarea perioadei specificate în alineatul (1), orice stat membru poate solicita convocarea Consiliului pentru a examina împreună cu Comisia oricare chestiune de principiu privind politica comună de transporturi pe care respectivul stat membru o consideră implicată în cazul pentru care se emite o decizie.

Consiliul se reunește în termen de treizeci de zile de la solicitarea statului membru în cauză cu unicul scop de a lua în discuție aceste chestiuni de principiu.

Comisia emite decizia numai după reuniunea Consiliului.

(3) Mai mult, Consiliul poate în orice moment, la cererea unui stat membru sau a Comisiei, să ia în discuție chestiunile generale ridicate de aplicarea politicii de concurență în domeniul transporturilor.

(4) În toate cazurile în care este solicitată reunirea Consiliului pentru a lua în discuție chestiuni de principiu în conformitate cu alineatul (2) sau chestiuni generale în conformitate cu alineatul (3), Comisia ține seama, în sensul prezentului regulament, de orientările politicii care rezultă din reuniunea respectivă.

*Articolul 18***Investigații în domeniul transporturilor**

(1) Dacă tendințele din domeniul transporturilor, fluctuațiile sau rigiditatea tarifelor de transport sau alte circumstanțe relevă faptul că este restricționată sau denaturată concurența în domeniul transporturilor în cadrul pieței comune într-o anumită zonă geografică sau într-una sau mai multe legături de transport sau cu privire la transportul de pasageri ori de bunuri aparținând uneia sau mai multor categorii speciale, Comisia poate decide să efectueze o investigație generală în sectorul respectiv, în cursul căreia poate solicita întreprinderilor de transport din acel sector să furnizeze informațiile și documentele necesare punerii în aplicare a principiilor formulate în articolele 2-8.

(2) Atunci când se desfășoară investigații în conformitate cu alineatul (1), Comisia solicită de asemenea întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi a căror mărime relevă faptul că ocupă o poziție dominantă în cadrul pieței comune sau pe un segment substanțial din aceasta să furnizeze acele detalii despre structura întreprinderilor și comportamentul acestora care sunt necesare unei aprecieri a poziției pe care o ocupă în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

(3) Se aplică articolul 16 alineatele (2)-(6) și articolele 17, 19, 20 și 21.

*Articolul 19***Solicitări de informații**

(1) În îndeplinirea îndatoririlor ce îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate obține toate informațiile necesare de la guvernele și autoritățile competente ale statelor membre și de la întreprinderi și asociații de întreprinderi.

(2) Atunci când se transmite o solicitare de informații unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi, Comisia înaintează în același timp o copie a solicitării către autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul întreprinderilor.

(3) În solicitarea sa, Comisia menționează temeiul juridic și scopul solicitării și, de asemenea, sancțiunile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (b) pentru furnizarea de informații incorecte.

(4) Patronii întreprinderilor sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, societăților sau firmelor, ori asociațiilor fără personalitate juridică, persoana autorizată să le reprezinte prin lege sau prin statut sunt obligați să furnizeze informațiile solicitate.

(5) Atunci când o întreprindere sau o asociație de întreprinderi nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit de Comisie sau furnizează informații incomplete, Comisia solicită prin decizie furnizarea informațiilor. Decizia precizează informațiile solicitate, stabilește un termen corespunzător în care să fie puse la dispoziție și indică sancțiunile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (b) și articolul 23 alineatul (1) litera (c), precum și dreptul de revizuire a deciziei de către Curtea de Justiție.

(6) Comisia înaintează în același timp o copie după decizie autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul întreprinderii sau al asociației de întreprinderi.

Articolul 20

Investigațiile autorităților statelor membre

(1) La solicitarea Comisiei, autoritățile competente ale statelor membre efectuează investigațiile pe care Comisia le consideră necesare conform articolului 21 alineatul (1) sau care au fost dispuse prin decizie conform articolului 21 alineatul (3). Reprezentanții autorităților competente ale statelor membre care răspund de conducerea acestor investigații își exercită puterile pe baza prezentării unei autorizări scrise emise de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia trebuie să aibă loc investigația. În această autorizare se precizează obiectul și scopul investigației.

(2) Dacă se solicită acest lucru de către Comisie sau de către autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia trebuie să aibă loc investigația, reprezentanții Comisiei îi pot asista pe reprezentanții autorității respective în îndeplinirea îndatoririlor.

Articolul 21

Atribuțiile de investigare ale Comisiei

(1) În îndeplinirea îndatoririlor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate întreprinde toate investigațiile necesare cu privire la întreprinderi sau asociații de întreprinderi. În acest scop, reprezentanții autorizați de Comisie sunt împuterniciți:

- (a) să studieze registrele contabile și alte evidențe comerciale ale firmei;
- (b) să preia copii sau extrase din registrele contabile și evidențele comerciale ale firmei;
- (c) să solicite explicații verbale pe loc;
- (d) să intre în incinta, pe teritoriul sau în vehiculele întreprinderilor.

(2) Reprezentanții Comisiei autorizați în sensul acestor investigații își exercită puterile de investigare pe baza prezentării unei autorizări scrise care să specifice obiectul și scopul investigației și sancțiunile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (c) în cazurile în care prezentarea registrelor contabile și a altor evidențe comerciale ale firmei solicitate este incompletă.

În timp util înainte de investigație, Comisia informează autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia trebuie să aibă loc investigația despre aceasta și despre identitatea reprezentanților autorizați.

(3) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi se supun investigațiilor ordonate prin decizie a Comisiei. Decizia precizează

obiectul și scopul investigației, stabilește data la care trebuie începută și indică sancțiunile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (c) și articolul 23 alineatul (1) litera (d), precum și dreptul de revizuire a deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) Comisia ia deciziile prevăzute la alineatul (3) în urma consultării autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia trebuie să aibă loc investigația.

(5) La cererea autorității competente sau a Comisiei, reprezentanții respectivei autorități competente a statului membru pe teritoriul căruia trebuie să aibă loc investigația pot sprijini reprezentanții Comisiei în îndeplinirea îndatoririlor acestora.

(6) Atunci când o întreprindere se opune unei investigații ordonate în conformitate cu prezentul articol, statul membru respectiv oferă sprijinul necesar reprezentanților autorizați ai Comisiei pentru a le permite acestora să-și desfășoare investigația. În urma consultării cu Comisia, statele membre iau măsurile necesare în acest sens până la 1 ianuarie 1970.

Articolul 22

Amenzi

(1) Comisia poate impune prin decizie întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi între o sută și cinci mii de unități de cont atunci când, în mod intenționat sau din neglijență:

- (a) acestea furnizează informații incorecte sau înșelătoare într-o cerere depusă în conformitate cu dispozițiile articolului 12 ori într-o notificare în conformitate cu dispozițiile articolului 14 sau
- (b) furnizează informații incorecte ca răspuns la o solicitare făcută în conformitate cu articolul 18 ori cu articolul 19 alineatul (3) sau (5) sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit prin decizia luată în conformitate cu articolul 19 alineatul (5) sau
- (c) pun la dispoziție registrele contabile și alte evidențe necesare ale firmei în formă incompletă în timpul investigațiilor desfășurate conform articolului 20 sau articolului 21 ori refuză să se supună unei investigații ordonate prin decizie emisă în aplicarea dispozițiilor articolului 21 alineatul (3).

(2) Comisia poate impune prin decizie întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi între o mie și un milion de unități de cont sau de valoare mai mare, dar care să nu depășească 10 % din cifra de afaceri corespunzătoare exercițiului financiar precedent, fiecărei dintre întreprinderile care participă la încălcare, dacă în mod intenționat sau din neglijență:

- (a) încalcă dispozițiile articolului 2 sau ale articolului 8 ori

- (b) nu respectă orice obligație impusă în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau articolul 14 alineatul (4).

Articolul 25

La stabilirea valorii amenzii trebuie să se aibă în vedere gravitatea și durata încălcării.

- (3) Se aplică dispozițiile articolului 16 alineatele (3)–(6) și ale articolului 17.

- (4) Deciziile luate în conformitate cu alineatele (1) și (2) nu au caracter penal.

Unitate de cont

În sensul aplicării articolelor 23 și 24, unitatea de cont este cea adoptată la întocmirea bugetului Comunității în conformitate cu dispozițiile articolelor 207 și 209 din tratat.

Articolul 26

Articolul 23

Daune cominatorii

- (1) Comisia poate impune prin decizie întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi daune cominatorii între cincizeci și o mie de unități de cont pe zi, calculate de la data stabilită prin decizie, pentru a le obliga:

- (a) să înceteze o încălcare a articolului 2 sau a articolului 8 din prezentul regulament, încălcare a cărei încetare a fost ordonată în conformitate cu dispozițiile articolului 11, sau să se conformeze unei obligații impuse în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
- (b) să se abțină de la orice acțiune interzisă în conformitate cu articolul 13 alineatul (3);
- (c) să furnizeze informațiile complete și corecte care au fost solicitate prin decizie luată în conformitate cu articolul 19 alineatul (5);
- (d) să se supună unei investigații care a fost ordonată prin decizie luată în conformitate cu articolul 21 alineatul (3).

- (2) Atunci când întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi au îndeplinit obligația care a făcut obiectul daunei cominatorii, Comisia poate stabili suma totală a daunei cominatorii la un nivel mai mic decât cel care ar decurge din decizia inițială.

- (3) Se aplică dispozițiile articolului 16 alineatele (3)–(6) și ale articolului 17.

Articolul 24

Revizuirea de către Curtea de Justiție

Curtea de Justiție are competență materială în sensul articolului 172 din tratat pentru revizuirea deciziilor prin care Comisia a stabilit o amendă sau daune cominatorii; aceasta poate anula, reduce sau mări amenda sau daunele cominatorii impuse.

Audierea părților și a terților

- (1) Înainte de a decide în conformitate cu articolele 11, 12 alineatul (3) paragraful al doilea, articolul 12 alineatul (4), articolul 13 alineatul (3), articolul 14 alineatele (2) și (3), articolele 22 și 23, Comisia acordă întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi în cauză posibilitatea de a fi audiate cu privire la chestiunile la care Comisia a avut obiecții.

- (2) În cazul în care Comisia sau autoritățile competente ale statelor membre consideră că este necesar, pot fi audiate și alte persoane fizice sau juridice. Se acordă audieri pentru acele persoane care își manifestă un interes suficient.

- (3) Atunci când Comisia intenționează să emită o decizie de neintervenție în conformitate cu dispozițiile articolului 5 sau ale articolului 6, aceasta publică un rezumat al acordului, deciziei sau practicii concertate relevante și invită toți terții interesați să depună observații într-un termen pe care îl stabilește de cel puțin o lună. Publicarea ține seama de interesul legitim al întreprinderilor pentru a le proteja secretele de afaceri.

Articolul 27

Secretul profesional

- (1) Informațiile dobândite ca urmare a aplicării dispozițiilor articolelor 18, 19, 20 și 21 sunt folosite numai în scopul solicitărilor relevante sau al investigației.

- (2) Fără să aducă atingere dispozițiilor articolelor 26 și 28, Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, reprezentanții acestora și alți funcționari nu trebuie să dezvăluie informațiile dobândite în urma aplicării prezentului regulament și nici informațiile de genul celor care fac obiectul obligației secretului profesional.

- (3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu împiedică publicarea informațiilor generale sau a rapoartelor care nu conțin informații referitoare la întreprinderi sau asociații de întreprinderi anume.

*Articolul 28***Publicarea deciziilor**

(1) Comisia publică deciziile pe care le ia în conformitate cu dispozițiile articolului 11, articolului 12 alineatul (3) al doilea paragraf, articolului 12 alineatul (4), articolului 13 alineatul (3) și articolului 14 alineatele (2) și (3).

(2) Publicarea menționează numele părților și conținutul principal al deciziei; se ține seama de interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretul de afaceri.

*Articolul 29***Dispoziții de aplicare**

Comisia are atribuția să adopte dispozițiile de aplicare cu privire la forma, conținutul și alte detalii ale plângerilor în conformitate cu articolul 10, ale cererilor în conformitate cu articolul 12, ale notificărilor în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (1) și ale audierilor prevăzute în articolul 26 alineatele (1) și (2).

*Articolul 30***Intrarea în vigoare, acorduri existente**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 iulie 1968.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 iulie 1968.

(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), articolul 8 intră în vigoare în ziua următoare publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(3) Interdicția prevăzută la articolul 2 se aplică de la 1 ianuarie 1969 pentru toate acordurile, deciziile și practicile concertate care intră sub incidența articolului 2 existente la data intrării în vigoare a prezentului regulament sau care au apărut între acea dată și data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(4) Alineatul (3) nu trebuie invocat împotriva întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi care, anterior zilei care urmează publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, au încetat orice acorduri, decizii sau practici concertate la care sunt parte.

*Articolul 31***Revizuirea regulamentului**

(1) În termen de șase luni de la încheierea discuțiilor cu țările terțe semnatare ale Convenției revizuite privind navigația pe Rin, Consiliul, la propunerea Comisiei, aduce prezentului regulament toate modificările care se dovedesc necesare în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția revizuită privind navigația pe Rin.

(2) Comisia înaintează Consiliului, până la 1 ianuarie 1971, un raport general privind aplicarea prezentului regulament și, până la 1 iulie 1971, o propunere de regulament care să aducă modificările necesare prezentului regulament.

Pentru Consiliu

Președintele

O. L. SCALFARO